

מבשר טוב

ס"ג כי תצא

תשפ"א

עיה"ק ירושלים תובב"א

א.

בפרשת השבוע (כא, י) "כִּי תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנֶנּוּ ה' אֱלֹהֶיךָ בְיַדְךָ".

ורבות דרשו בזה דורשי רשומות על ענין מלחמת היצר הנלמד מפסוקים אלו, ויסודם על פי דברי הזוה"ק (בפרשתן) וזל"ק: "ועל דא כי תצא למלחמה על איביך דא איהו יצר הרע, דאנן צריכין למיפק לקבליה במלין דאורייתא, ולקטרגא ליה, וכדין יתמסר בידא דבר נש. כמה דאתמר, ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שביו", ע"כ.

אמנם כבר גילה לנו הרה"ק הרבי ר' בונים מפרשיסחא זצוקלה"ה עומק הדברים, והובא בספה"ק פרי צדיק (פר' בשלח אות ב') וזל"ק: "כמו שאמרו בשם רבינו ר' בינם זצוק"ל, שאמר דמה שנאמר 'כי תצא למלחמה על אויביך' וכתבו בספרים דקאי על מלחמת היצר הרע, אינו דרך דרוש ורמז, רק היא פשט הכתוב שזה מלחמה תמידית", עכ"ל.

וכוונת דברי הר"ב יבואר על פי כלל נודע בכל התורה כולה שאין בה דבר שלא שייך לכל יחיד ויחיד בכל דור ודור, וכל פסוק ומצוה הכתוב בתורה, מוכרח שיתאים וידבר לכל אחד ואחד בכל עת כי עצם התורה היא נצחיות. והנה בזמן הזה שאין לנו כהן גדול ואורים ותומים ואין לנו מלך וסנהדרין, אין לנו גם את מצוות המלחמה של ישראל באויביהם, ואיך שייכים פסוקים אלו לדורנו אנו.

לזה בא ביאורו של הרה"ק הר"ב הנ"ל שכהיום כוונת הפסוק הוא פשוט בדברי הכתוב ואין כאן רמז ודרוש, דהלא אם הוא רק דרוש, איך יהא שייך פשט הפסוק לכל אחד, וזה ברור.

שומה עלינו א"כ לידע מאמר הבורא בזה איך לצאת למלחמת היצר הזו ולנצחה כראוי.

ב.

והנה ראשית יש ללמוד מרישא דקרא 'כי תצא' שדבר ראשון 'לצאת' למלחמה נגדו, לא לחכות שהוא יבוא לתקוף או לחשוב שכל זמן שאין נסיונות הרי המצב טוב. לזאת בא הפסוק ואומר 'כי תצא' אל תחכה לאף אחד, פשוט תצא למלחמה בכל עת, תמיד תהיה במצב של 'כי תצא'.

וטעם הדבר הוא כיון שבדור הזה, היצר הרע עומד מוכן עלינו לנסות את נשקו האחרון קודם ביאת הגואל וסיום תפקידו בעולם, הוא מחפש בכל דרך איך להפיל ולהחטיא את בני ישראל בכל עת מצוא, ולכן צריך לעמוד על המשמר ולהיות עומד מוכן למלחמה בכל עת ובכל רגע, ולא לחכות שהיצה"ר יבוא אליו אלא יחפש למצוא אמתלה שיהיה הוא הראשון לפתוח במלחמה ולנצחו עוד קודם שכלל יהא בנסיון ובמלחמה.

ובגמ' ברכות (ה.): "אמר רבי לוי בר חמא אמר רבי שמעון בן לקיש, לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע, שנאמר (תהלים ד, ה) 'רגזו ואל תחטאו'. אם נצחו מוטב, ואם לאו יעסוק בתורה, שנאמר 'אמרו בלבבכם'. אם נצחו מוטב, ואם לאו יקרא קריאת שמע, שנאמר 'על משכבכם'. אם נצחו מוטב, ואם לאו יזכור לו יום המיתה, שנאמר 'ודומו סלה', ע"כ.

וטרם נבאר מאמר זה, ראשית יש לדקדק מלשון חז"ל שאמרו על הרגזת היצר טוב על היצר הרע 'לעולם', היינו שתמיד בכל עת בלא שום הפוגה צריך לעמוד על המשמר ולהרגיז את היצר הרע ולהתנגד אליו בכל רגע, וכנתבאר הוראת פסוקי פרשתן שבכל עת מצווה ומחוייב 'כי תצא למלחמה' במלחמת היצר.

ואכן במלחמות שבין העמים בצבאות וחיילות, רגילות היא שעושים לעיתים 'הפוגת לחימה' שאז ממתינים כמה שעות והוא זמן ללוחמים לפוש ולאגור כוחות להמשך הלחימה, ולפעמים אף מסכימים יחד שני היריבים

שעכשיו עושים זמן מסוים של 'הפסקת אש' ומבטלים כל ענייני הלחימה שהרי אי אפשר להילחם בכל עת בלי הפסק כלל.

אבל לא כן הוא במלחמת היצר הרע הצורר אותנו בכל עת ובכל רגע, ולא נח ולא שוקט על שמריו, ואם ניתן לו מנוחה אך רגע קט, מיד יקפוץ ויחפש הזדמנות טובה להפיל אותנו ברשתו ולהחטיאנו ח"ו בלי משיים, לכן אין במלחמה זו שום הפסקה ולאורך כל ימי האדם חייב לעמוד מוכן ומזומן ולהילחם על כל צעד ושעל שלא ייתפס ח"ו ברשת היצר הרע, וכמו שאין היצר הרע ישן אף פעם ואינו עייף בשום זמן, אינו מפסיק לרגע מפיתוייו ואינו לוקח הפוגה מלמצוא דרכים להחטיא את האדם, כמו כן צריך האדם להיות ער נגדו ולידע שבכל רגע הוא זמן למלחמה ואין שום הפסקה במלחמה תמידית זו.

ושוב הראוני בספה"ק אהל תורה להרה"ק מקאצק זצוקלה"ה (פר' בהעלותך) שגם דייק מלשון הכתוב בפרשתן שענין מלחמת היצר הוא שיתחיל אותה האדם ואז מובטח לו שינצחו בקל, וכמו שביארנו מלשון הגמ' 'לעולם' ירגיז אדם יצר טוב וילחם עם יצרו הרע.

וזל"ק: "וכי תבואו מלחמה בארצכם על הצר הצורר אתכם והרעותם בחצוצרות ונזכרתם לפני ה' אלוהיכם ונושעתם מאויביכם. ויש להבין למה בפרשת תצא המדברת גם מענין מלחמה עם האויבים לא נזכר שם שום פעולה שיעשו ישראל לנצחם, רק נאמר בסתם 'ושבית שביו', ונראה לבאר דהנה חילוק גדול יש בענין התגברות ועריכת המלחמה על היצר בין אם האדם המתחיל מעצמו לערוך המלחמה ובין אם מתעורר על ידי שהיצר רצה ללכדו שהיצר הרע היה המתחיל במלחמה, כי אם האדם המתחיל ויוצא למלחמה שזהו הענין מפרשת כי תצא אזי 'ושבית שביו' יהיה בטוח שינצחו בלתי פעולות עצומות רק חיש קל יתגבר עליו וישבה ממנו שבי ויוציא בלעו מפיו, ואפשר עוד יכניס אותו לקדושה ויהפכהו לטוב אם יזכה כאומרם ז"ל (ברכות נד) עה"פ (דברים ו, ה) 'ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך', בשני יצריך".

"אכן אם האדם ממתין על זה עד שיבוא היצר ויערוך עמו מלחמה שזהו הענין מפרשה זו שכתוב בה 'וכי תבואו מלחמה בארצכם', שיבוא הוא מקודם בגבולכם, אזי לא יכבוש אותו בנקל כי אם שזהו התקנה "והרעותם בחצוצרות" שיצעק הרבה וישפוך כמים לבו ונפשו נוכח פני ה' ויתן בעפר פיהו אולי יש תקוה ואז "ונושעתם מאויביכם".

"וכן הוא ג"כ באמת בפשטיות כי חלילה אם יהיה כח להשונא ח"ו שיבוא בארצנו אז צריך תפלה וצדקה וזעקה גדולה ומרה לעורר רחמים רבים וגדולים, וידוע מזוהר הק' (פר' תצא) שפרשה זו תרמוז על מלחמת היצר. ואמר רבינו הק' הרבי ר' שמחה בונים מפארשיסחא זצוקלה"ה שהרמז הזה וכיוצא בו לעת כזאת הוא הפשט הגמור שכמו שהענין בפשטיות כן הוא נוהג עד דרך הרמז", עכ"ל"ק.

ג.

והנה כוונת מאמר חז"ל הנ"ל הלא הוא מייעץ ומורה דרך נפלא להצלחת המלחמה ונצחון היצר הרע, שעיקר המלחמה עמו הוא על ידי עסק התורה, כמאמרם ז"ל בקידושין (ל:): בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרין בידו, והיינו שהתורה הוא בדרך הטבע תכליתו בעולם הוא נגד אותו צר הצורר היצר הרע, והעוסק בתורה לשמה כדבעי, הרי הוא ניצול מן היצר הרע ומנצחו, ולכן העצה הראשונה היעוצה להילחם כראוי ביצר הרע, הוא 'עוסק בתורה'.

אמנם, אם אינו עוסק בתורה כראוי כגון שאין תורתו לשם שמים או שיש לו נגיעות וכוונות אחרות בלימודו ולא כדי לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו, אזי אין התורה יכולה להגין ולהציל אותו מהיצר הרע, שהרי אין הוא מקיימה כטבעה ובשלמותה הראוי. כי בתורה הקדושה יש כמה וכמה דרגות שיכול להגיע על ידי התורה, דוגמת מה שאמרו ז"ל (מנחות קי). 'כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה' וכדומה, שנמצא תורתו הוא ממש בבחינת הקרבת קרבן על המזבח לריח ניחוח לה' וזה מעלה נפלאה שיש בתורה, אבל לא כל תורה הוא במעלה זו, ולכן רק אם עוסק בתורה כראוי, אז יכולה התורה לעמוד לו לזכות ולנצחון נגד היצר הרע ונגד התאוות שמפתה את האדם, ואם לימודו מעורב בעוד כמה נגיעות ומחשבות זרות, שוב אין התורה שלמה לעמוד להצלחתו נגד יצרו הרע.

ולכן עצת חז"ל במצב הזה הוא שיקבל עליו עול מלכות שמים וידע לפני מי הוא עומד בעת עוסקו בתורה ומצוות, ואז תהא תורתו שלמה ותוכל להצילו מהיצר הרע כראוי.

וזה כוונת אמרם 'נצחו מוטב ואם לאו יקרא קריאת שמע', אם לא עמדה לו תורתו נגד יצרו הרע, סימן הוא שאין אמונתו שלמה, ולכן על ידי שיקרא קריאת שמע ויקבל עליו מלכותו יתברך שה' הוא אלוהינו היחיד בעולם ולו לבדו ראוי לעבוד ולהתפלל, הרי שוב נמצא שתורתו שלמה היא לשם שמים ואז תועיל להצילו מהיצר הרע.

ואם אמנם עדיין רואה שאין הוא מנצח את היצר הרע, ידע בנפשו שקבלת עול מלכותו יתברך לא הייתה שלמה בפנימיות נפשו ולא הפנים באמת מחשבתו שהוא ואין בלתו וכל מעשיו בעולם הזה צריך לעשות לשמו יתברך, ולכן העצה שאמרו ז"ל 'לא נצחו יזכיר לו יום המיתה' היינו שלא קיבל עול מלכות שמים בשלמות, יכניס לעצמו יראת השי"ת על ידי שיזכור את יום המיתה והצפוי לו בעת שיבוא לפני דינו בבית דין של מעלה ויבחנו מעשיו בכל ימי חייו אם עשה כראוי נחת רוח ליוצרו או ח"ו שכחו ולא קיים מצוותיו כראוי.

ואז בראותו נגד עיניו את פחד אלוקים העומד עליו ורואה במעשיו ועל הכל יביא אלוקים את האדם במשפט, אז כבר יקבל עליו מהרה עול מלכות שמים שלמה לידע שהכל ממנו יתברך ושם חפץ חיים הוא, יקיים תורה ומצוות כדבעי, או אז כבר יגש ללימוד התורה בשלמות הנרצה ושוב יוכל בכח התורה לנצח את היצר הרע.

ז.

עוד יש לתת עצה טובה ודרך עבודת השי"ת במלחמת היצר על פי דברי בעש"ט הק' [וכבר רמז לה בספר חרדים (פרק עג)] על מתני' דאבות (פ"ו מ"ב) "אמר רבי יהושע בן לוי, בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה", והקשה מרן בעש"ט הק' אם הכרוז נשמע למה לא ימצא אדם שומע, ואם אי אפשר לשמוע, אם כן הכרוז למה. וביאר בזה הלשון בספה"ק תולדות יעקב יוסף (פר' צו) משמו: "כי למעלה הוא עולם המחשבות, ואין אומר ואין דברים, והכרוז הוא מחשבות והרהורי לב לטוב, ולכן אין רשע שאין לו הרהורים טובים בכל יום מכוח הכרוז. אלא שבבוא הרהורים הטובים מפנה אותם ומעבירן מלבו ומפנה לבו לבטלה, ובוודאי מתחייב בנפשו שניתן לו אוצר טוב והוא בורח מהמלך וכו", עכ"ל"ק.

והיינו ששונה בת קול זו מבת קול דעלמא שבכל מקום הוא כעין הכרזה משמים שגדולים וצדיקים זוכים לשמוע הנאמר בה, לא כן הוא הכרזה זו שבאה בנפשו של אדם ומכניסה לו הרהורי תשובה וכפרה שיהרהר על מצבו העגום בעבודת אלוקים והתקרבותו להשי"ת, ועל ידי הרהורים אלו ששולח אליו השי"ת, עי"ז יכול האדם לתפוס נפשו בכפו ולהתעורר לתשובה ולעסק התורה ומצוות כראוי.

אמנם, בכדי לזכות לקבל הרהורי תשובה הללו, צריך האדם לכל הפחות לרצות לקבלם, כי אם ידחה בידיים ולא ירצה כלל להתקרב אל השי"ת, לא יועילו לו כל הרהורים אלו, שהרי הוא דוחה אותם לגמרי ואינו מחפש לשמוע אותם. וכלשונו שם שכתב "שבבוא הרהורים הטובים מפנה אותם ומעבירן מלבו ומפנה לבו לבטלה, ובוודאי מתחייב בנפשו שניתן לו אוצר טוב והוא בורח מהמלך".

ונמצא שאכן סייעתא דשמיא יש לאדם להילחם ביצרו ולהתקרב להשי"ת על ידי שיעשה חפץ וכלי מהרהורים אלו הנשלחים אליו בכל יום ויום, אך בתנאי אחד שינסה למוצאם ויחפש אחריהם ויהיה בו רצון ותשוקה להתעורר על ידם, ואז באמת יזכה לקבל ההתעוררות הזו ולהילחם ביצרו ולנצחו.

ח.

גדולה מזו יש לנו הזדמנות עתה בחודש אלול שהוא זמן נכון ומכוון להתקרב להשי"ת ביותר, ונקראים ימים אלו 'ימי רצון' כי גם האדם יש בו רצון יותר להתקרב להשי"ת וגם השי"ת יש בו רצון יותר להתקרב לכלל ישראל, שהרי רמזו כבר על הפסוק "אני לדודי ודודי לי" שהוא ר"ת אלול ומרמז שכלל ישראל רוצים להתקרב אליו יתברך והוא יתברך ג"כ רוצה להתקרב אלינו, ולכן גם בת קול זו חזקה ומעולה יותר בחודש הזה, כי הם זמנים טובים שיש יותר קירבת אלוקים ולכן יותר אפשר בקל לזכות לשמוע ולהרגיש בת קול זה.

וכך כתב אא"ז בספה"ק תולדות אדם (פרשתן עמ' רל"ה בתוך הדברים) וז"ל: "כידוע אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול. וכמו שישראל משתוקקים להשם יתברך ולעבודתו, כן כביכול ברוך הוא משתוקק לעבודת ישראל, ועל ידי זה יש להם עזר עליון", עכ"ל"ק.

ולכן עתה בחודש אלול הוא זמן נכון להתעורר על ידי הרהורי תשובה אלו שיותר קל לשומעם ולהרגישם ועל ידם יוכל לצאת למלחמה נגד היצר הרע ולנצחו.

ובספה"ק עבודת ישראל (פר' ראה ד"ה עשר תעשר בתוה"ד) כתב מרן המגיד זצוקללה"ה מקוז'ניץ בזה"ל: "דמהראוי על כל פנים בחודש אלול שיתעורר כל אדם בתשובה בכל יום ולהתחרט על עונותיו אשר עברו על ראשו וכו'.. ונקרא בפסוק 'כי ירבה ממך הדרך' הוא דרך תשובה הנפתח בחודש אלול בסוד 'הנותן בים דרך' כנודע מדברי האר"י ז"ל, וכמ"ש במקום אחר מזה. על כן העצה היעוצה על כל פנים לקבל על עצמו התשובה ולהיות נכסף ומשתוקק מתי יזכה לשוב כראוי. וזה שאמר 'ונתת בכסף' לשון תאוה כמו 'נכסוף נכספתה' שיהיה לך על כל פנים חשק לתשובה", עכ"ל"ק.

וחזינן מדבריו כנ"ל שיש כח מיוחד בחודש אלול להתעורר לתשובה אבל צריך שיהא לו חשק ורצון לתשובה זו, ואז יוכל לקבל הרהורי התשובה הבאים אליו וכנתבאר לעיל בעזהשי"ת.

ולכן יראה האדם בחודש אלול להכין עצמו היטב לעמוד לפני השופט כל הארץ, וכמו שהיה מכים עצמו למשפט בשר ודם אפילו בדיני ממונות, כ"ש וכ"ש שצריך להכין נפשו לקראת הדין לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, בפרט שיש לו הזדמנות ומקבל הארות טובות משמיא שיעזרו לו להתעורר בתשובה ולהקרב אליו יתברך.

וראה נא מה שכתב בספה"ק בני יששכר לחודש אלול (מאמר א' אות י"ט) וזל"ק: והיה עקב תשמעון וכו' ושמרתם וכו' ושמר וכו' כל שלטי הגבורים פירשו מהו לשון עקב גם והיה לשון שמח"ה ויש לרמז דהנה לעיל מיני' כתיב ושמרת את המצוה וכו' היום לעשותם היינו היום בכל יום ויום. ולא לדחות המצוה והמשפטים מיום אל יום ואעפ"כ והיה [שמחה תהיה לפניו ית"ש] עקב תשמעון את המשפטים האלה [היינו אם ח"ו תתרושלו במצות ועכ"פ בעקב היינו בסוף השנה שהוא אלול תשמעון וכו' ע"ד שכתבתי בפסוק בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים היינו אלול] ושמרתם ועשיתם אותם כי אין לך אדם מישראל שלא יהיו מעוררין אותו בהרהורי תשובה בימים האלה רק האדם מחוייב להתאמץ בדבר כשרואה שמעוררין אותו מן השמים יחזיק באותו התעוררות ולא יתרפה אז אפי' רק בעקב תשמעון וכו' ושמר ה' אלקיך לך", עכל"ק.

והנה מאמרו נוקב ותובע אותנו ליקח ההתעוררות הזאת, כי אין לך אדם מישראל שלא מקבל הרהורי תשובה בחודש הזה ולא להתרפות מהם, ואז יזכה לכל הברכות האמורות כדבריו הקדושים.

וכן כתב ז"ל בספרו הק' אגרא דכלה (פר' עקב) על סגולת התשובה וההתקרבות להשי"ת בחודשי אלול ותשרי, וזל"ק: "וירמוז עוד וה"יה עק"ב (דברים ז יב). עק"ב נקרא חודש אלול שהוא סוף השנה דמיון העק"ב לפרצוף האדם, 'והיה' ירמוז לחודש תשרי שבו צירוף 'וה"ה' מ"ב צירופי הויה, והנה אלו הב' חדשים הם ימי תשובה לישראל. וזהו וה"יה עק"ב תשמעון את המשפטים האלה, דהיינו שני החדשים האלה דהיינו שני החדשים הנ"ל שתקבלו עליכם לשוב להש"י, אזי ושמרתם ועשיתם אותם ולא תסורו לסורכם כנ"ל. וזה ירמוז א"ת המשפטים, א"ת ר"ת אלול תשרי", עכל"ק.

1.

עוד יש להוסיף על פי מאמר חז"ל לעיל בכוח התורה בטרתה לנצח את היצר הרע, שבחודש אלול כח זה גדל ביותר שהרי יש בו בחודש זה את כל העניינים שביארנו הנצרכים לנצח את היצר הרע בכח התורה, כי הרהורי התשובה שמכריזין לאדם ומעוררים אותו על עלבונה של תורה – הרי רמז יש בה לקיום ועסק התורה כי עיקר תביעתה היא על עלבון התורה.

וכמו כן עול מלכות שמים יש ביותר בחודש הזה שמכניס את העולם ואת האדם למלכותו יתברך, ובר"ה מכריזין ואומרים ה' אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה, וענין המלכיות הוא הוא קבלת עול מלכות שמים.

ובוודאי הזכרת יום המיתה יש בה בתקופה זו שספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו, ומבקשים ומתחננים 'זכרנו לחיים' כתבנו לחיים' ובוודאי נזכרים ויודעים שעכשיו חותך חיים לכל חי, מי יחיה ומי ימות, מי בקצו ומי לא בקצו, ובזכרון זה, הרי הוא ממליך ומקבל עליו עול תורה כראוי ואז מתקן את עלבונה של תורה וזוכה לנצח את היצר הרע כראוי.

ובכן, קריאת פרשת 'כי תצא למלחמה' בחודש אלול אינה באקראי, אלא יסוד גדול יש בה לחזק ולעודד נשפות ישראל למצוות התשובה וההתעוררות שיש בימים אלו, ושיש כוחות הנפש מיוחדים וטובים לעזור את האדם להצליח במלחמתו תמידית זו, הרהורי תשובה הבאים לאדם ונותנים לו כח של עסק התורה, יחד עם קבלת עול מלכותו יתברך וזכרון יום המיתה. ולכן יש לנצל זמן זה של חודש אלול לא להמתין שהוא יבוא נגדנו אלא 'כי תצא' לצאת במלחמת חרמה נגדו כי הוא עת רצון מיוחדת שהשי"ת קרוב לישראל וחפץ בהתקרבותם אליו ביותר.

וכשם שיש כוחות לצאת למלחמה, כמו כן יש סייעתא דשמיא מיוחדת לנצחון המלחמה, וזה אומרו בסיפא דקרא 'ונתנו ה' אלוקיך בידך' – אם תצא למלחמה באופן ראוי כנ"ל, מובטח לך שיהא לך עזרה וסיוע שתנצחו והשי"ת יתן לך אותו בידך להוציא בלעו מפיו ותהיה קרוב אהוב ונחשק לפני המקום.

2.

בסוף פרשת שופטים – לפני הוראת התורה 'כי תצא למלחמה' – מסיים המקרא את פרשת עגלה ערופה בפסוק **"וְאִתָּה תִּבְעַר הַדָּם הַנֶּקִי מִקֶּרְפֶּךָ כִּי תַעֲשֶׂה הַיֵּשֶׁר בְּעֵינֵי ה' "**, ובפשוט מיירי על הנהרג שצריך לבער את שופך דמו הנקי.

אמנם אא"ז הרה"ק הרבי ר' ירחמיאל מפרשיסחא זצוקללה"ה רמז בפסוק דקאי על עבודת השי"ת כדלהלן, וכבר ביארנו לעיל שכל דברי תורתנו הקדושה יש להם כוונה מדויקת לכל יחיד ויחיד ולכל עת, וכיון שאין לנו

היום דיני עגלה ערופה, וגם שלכאורה פסוק זה מדבר על כללות ישראל ועל חיוב בית דין להרוג את השופך דם ולא לכל יחיד יש חיוב זה, ובכן לזה יש רמזי התורה בתוך הפסוקים שכוונת הדברים ברמזים אלו הם גם על יחידים ולגם לדורות עולם. וכך גם הרמז בפסוק זה בא לתת לנו דרך עבודת השי"ת הנלמד מפסוק זה לכל יחיד ולכל הדורות.

וכך רמז הרה"ק הר"ר בפסוק זה; 'דם הנקי' מרמז לדם צונן, דהיינו תכונות האדם שונות מאחד לשני, יש אשר רתיחת דמם חזקה ובכל עת מחפשים להתקדם ולהתלהב, ויש אשר דמם צונן נקי ורגוע, אין לו בעירה פנימית לרוץ ולחפש עוד ועוד ולהצליח יותר ויותר במעשיו, ואם רק יש לו את צרכיו הפשוטים אכילתו ושתייתו, לא איכפת ליה מה לי הכא ומה לי התם להתקדם ולעשות חיל בדרכיו ובמעשיו יותר.

ועל זה אומר הפסוק שאנשים כאלה שדמם דם נקי וצונן, קר ואינו בוער להתלהבות ולהתקדם במעשיהם, הם לא יכולים להתעלות בעבודת השי"ת כי אין להם שאיפות ואין להם רצון להתקדם ולעשות עוד ועוד תורה ומצוות ביתר שאת ויתר עוז.

וזה אומרו "ואתה תבער" – מלשון להבעיר ולהדליק, "דם הנקי מקרבך" – מי שיש לו דם צונן, שיבעירו וידליקו שיוכל להתקדם ולהתעלות בעבודת הבורא יתברך.

והנה על פי דבריו הקדושים ז"ל מובן מאוד נעיצת סוף פרשת עגלה ערופה בתחילת פרשתן, כי אחר שהדליק והבעיר בנפשו את רצונו ודמו לעבודתו יתברך, אז יכול לצאת למלחמת היצר כדבעי, וכל סדר עבודת התשובה הלזו, נצרכת לחודש אלול להורות לאדם הדרך אשר ילך בה לקראת הימים הנוראים להתקרב אל ה' ולנצח מלחמת היצר.

ח.

נמצא ביארנו עד כאן עבודת חודש אלול להשתוקק בנפשו לרצות למצוא את הרהורי התשובה שבאים אליו, ועי"ז לצאת למלחמת היצר בכוחות שיש בו לעסוק בתורה ולנצח היצה"ר. ברם, זאת צריך לידע שלא יכניס עצמו לתוך הגשמיות ויזהר מאוד לא ליפול בה, ואיני אומר ודורש לעשות כמו שעשו בדורות הקודמים וצדיקים הגדולים שכל מאכלם וגשמיותם היה לשם שמים, מאכלם נעשו לקרבנות, שולחנותיהם היו מזבחות לה, וכל כוונתם רזין דרזין עילאין וכל היו מכפרים בכח שולחנו של אדם כמבואר בחז"ל (ברכות נה.).

אבל לכל הפחות להתחזק בכוונות הפשוטות שכל אחד יכול לחשוב בעת אכילתו ובכך לא תהא אכילתו לשם תאוה אלא בכוונה לתועלת ולשם שמים, והם שני כוונות עיקריות; האחד, שאוכל כדי להיות בריא. והשני, שאוכל כדי לחזק כוחו שיוכל ללמוד תורה ולעסוק במצוות ובעבודת השי"ת. כי אם אוכל רק כדי למלאות כרסו ולרדוף אחר תאוותו, וכ"ש אם מחפש דווקא מאכל מסוים כי הוא טוב לחיכו, או שאוכל ממתקים למיניהם רק כדי תאוותו, הרי גורם להתגשמות כל עצמותו, וזה גורם לקרירות ולדם צונן שלא יהא בו חמימות לדברים שבקדושה כי גופו מלא תאוות, לכן יש להיזהר שלא לגשם הגוף בתאוות כאלו, וכשאוכל יכוון לשם שמים כנ"ל.

ובזה שיאכל לשובע נפשו באופן ראוי לשם שמים, אז יזכה למעלת 'דם הנקי' לצד הטוב, כי 'דם הנקי' יש לפרשו גם לדבר נקי טהור וזך, מלשון נקיות, ואם ישמור האדם עצמו להבעיר ולהדליק חמימות נפשו שלא יהא דם הצונן אלא יישמר מגשמיותו ויאכל לשם שמים, אזי יזכה לדם נקי שיש בו רק רוחניות וכל כולו קרוב להשי"ת, ואז גם תורתו ומצוותיו יוכלו להיות לטובה ולקדושה והתעלות הרבה יותר שלא יפריע לו גשמיותו וחוזק היצה"ר הנובע מן הגשמיות.

ובדם נקי זה יוכל לעמוד בהצלחה במלחמת היצר הצורר עליו ולצאת בכל עת לעמוד על המשמר שלא יפול ברשתו, ואז יזכה ונתנו ה' אלוקיך בידך.

יעזור השי"ת שנזכה לעובדו עבודה תמה וראויה לחודש הזה, ונזכה לכתובה וחתימה טובה ושנה טובה ומבורכת, שנת גאולה וישועה בביאת גואל צדק במהרה בימנו אמן.

לקבלת הגליון מידי שבוע למייל שילחו ל m0732951213@gmail.com